

Die Fernseh- kanzel

Ambona telewizyjna z 08.11.2015 (Nr 1072)

„Dlaczego ofiara Abła była lepsza”

Pastor Wolfgang Wegert ©

Kazanie: „Adam obcował z żoną swoją Ewą, a ta poczęła i urodziła Kaina. Wtedy rzekła: Wydałam na świat mężczyznę z pomocą Pana. Potem urodziła jeszcze brata jego Abła. Abel był pasterzem trzód, a Kain uprawiał rolę. Po jakimś czasie Kain złożył Panu ofiarę z plonów rolnych; Abel także złożył ofiarę z pierworodnych trzody swojej i z tłuszczu ich. A Pan wejrzał na Abła i na jego ofiarę. Ale na Kaina i na jego ofiarę nie wejrzał; wtedy Kain rozgniewał się bardzo i zasępiło się jego oblicze. I rzekł Pan do Kaina: Czemu się gniewasz i czemu zasępiło się twoje oblicze? Wszak byłoby pogodne, gdybyś czynił dobrze, a jeśli nie będziesz czynił dobrze, u drzwi czyha grzech. Kusi cię, lecz ty masz nad nim panować. Potem rzekł Kain do brata swego Abła: Wyjdźmy na pole! A gdy byli na polu, rzucił się Kain na brata swego Abła i zabił go” (1 Mojżeszowa 4, 1-8).

Chociaż Adam i Ewa przez swój grzech zostali wypędzeni z raju, byli jednak bogobojni. Jako dar od Boga otrzymali swoje pierwsze dziecko Kaina, a Ewa powiedziała: „Wydałam na świat mężczyznę z pomocą Pana!” (werset 1). Biblia Herdera tłumaczy: „Z pomocą Bożą otrzymałam mężczyznę!” Pierwsi rodzice wiedzieli, skąd pochodzą ich dzieci. Były dla nich niczym innym jak darem od Pana. Widzimy więc, że również po tym jak popadli w grzech pierworodny, Adam i Ewa żyli w relacji wiary z Bogiem..

Wiara zrobiła różnicę

Na pytanie, czy ich dwaj synowie Kain i Abel będą również kontynuować tę drogę, odpowie następna historia. Obaj świętowali nabożeństwa i obaj składali ofiary, Kain z pierworodnych owoców swojego pola, a Abel z pierworodnego baranka, ze swojego stada owiec. W wersach 4-5 czytamy: „Abel także złożył ofiarę z pierworodnych trzody swojej i z tłuszczu ich. A Pan wejrzał na Abła i na jego ofiarę. Ale na Kaina i na jego ofiarę nie wejrzał; wtedy Kain rozgniewał się bardzo i zasępiło się jego oblicze”. Dlaczego Bóg potraktował obu braci w odmienny sposób? Dlaczego przyjął ofiarę jednego a odrzucił drugiego? Jest to bardzo ważne pytanie, na które odpowiada wyraźnie Nowy Testament: „Przez wiarę złożył Abel Bogu wartościowszą ofiarę niż Kain, dzięki czemu otrzymał świadectwo, że jest sprawiedliwy, gdyż Bóg przyznał się do jego darów, i przez nią jeszcze po śmierci przemawia” (Hebrajczyków 11, 4). Wiara była więc najważniejszym kryterium. Po upadku w grzech pierworodny, po wypędzeniu ludzi z raju, Bóg zaczął im wskazywać drogę powrotu do Stwórcy. Jak możemy zobaczyć w całym przebiegu Biblii, tą drogą jest Jezus Chrystus. Tylko przez wiarę w Niego, jako jedyną ważną obowiązującą ofiarę za nasze grzechy jest możliwy powrót! Po to jest napisana Ewangelia. Ale co Abel wiedział o Ewangelii, co o Jezusie?

To samo pytanie możemy zadać Mojżeszowi. O nim mówi list do Hebrajczyków: „*I wolał raczej znosić uciski wespół z ludem Bożym, aniżeli zazywać przemijającej rozkoszy grzechu, uznawszy hańbę Chrystusową za większe bogactwo niż skarby Egiptu*”. Zatem Mojżesz wiedział to o Chrystusie. Również o Abrahamie Jezus mówi: „*Abraham, Ojciec wasz, cieszył się, że miał oglądać dzień mój, i oglądał, i radował się*” (Ew. Jana 8, 56). Abraham widział dzień Jezusa, widział Jego przyjście i zbawienne działanie. I co jeszcze mówi Pismo Święte o Abrahamie? „*Uwierzył Abraham Bogu i poczytane mu to zostało za sprawiedliwość*” (Rzymian 4,3). Abraham wierzył w obietnicę przyjścia Mesjasza i Pan jego wiarę zaliczył mu jako prawą sprawiedliwość.

Również Mojżesz widział już pogardę Chrystusa na krzyżu, i uwierzył w Niego jako przychodzącego Odkupiciela. Czytamy o nim: „*Przez wiarę obchodził Paschę i dokonał pokropienia krwią*”. (Hebrajczyków 11;28). Czynił to z wewnętrznym spojrzeniem na Chrystusa. Również ta wiara została zaliczona do sprawiedliwości.

Tak samo było ze wszystkimi, którzy zostali wymienieni jako wierzący w Hebrajczyków 11. Wszystkich zjednoczyło to, że wprawdzie żyli jeszcze w czasie Starego Testamentu, ale przecież oczekiwali na nadchodzącego Zbawiciela Jezusa Chrystusa i tak głęboko w niego wierzyli, że ta wiara została zaliczona do sprawiedliwości a oni przez tę wiarę Nowego Testamentu zostali uratowani.

Dokładnie tak samo było z pierwszymi bohaterami wiary, w Liście do Hebrajczyków 11 wyliczony jest Abel ponieważ czytamy o nim: „*Przez wiarę złożył Abel Bogu wartościowszą ofiarę niż Kain, dzięki czemu otrzymał świadectwo, że jest sprawiedliwy* (werset 4).

W co wierzył Abel ?

W co więc Abel wierzył? W to samo, w co wierzyli Abraham, Izaak i Jakub, w co wierzyli też Józef, Mojżesz i Dawid -a mianowicie w ofiarę przebłagalną, w pojednanie w Jezusie Chrystusie. Kto jednak o tym powiedział Ablowi, że on mógł w to uwierzyć? Wiara musiała mieć przecież fundament, na którym można spocząć. „*Wiara tedy jest ze słuchania, a słuchanie przez Słowo Chrystusowe*” (Rzymian 10, 17).

Jakie zwiastowanie miał Abel? Z pewnością rodzice opowiedzieli mu o przeżyciu ich nagości i o tym jak próbowali, zasłonić się przed Bogiem listkiem figowym. Ale potem też, jak sam Stwórca wziął zwierzę, zabił je , przelał krew i zrobił im szatę z ich skór. Było to z pewnością kazanie na temat konieczności ofiary, aby zasłonić przed Bogiem naszą winę. Kainowi z pewnością rodzice też opowiadali tą historię, prawdopodobnie nawet obojgu wspólnie. Jeden brat nie słuchał tak dobrze jak drugi. Abel wziął tę historię do serca i zajęła go na długi czas, podczas gdy Kain szybko o tym zapomniał. Jednak to opowiadanie z pewnością nie było jedynym fundamentem, na którym opierała się spokojna wiara Abła, ale pierwsze Ewangelizacyjne kazanie w Starym Testamencie było bezpośrednim objawieniem Boga bez udziału ludzkich kaznodziejów. To istnieje również jeszcze dzisiaj. Często słyszymy od ludzi z innych kultur, z daleka od misjonarskiej służby, że Bóg dał im sny i objawienia, przez które pierwszy raz usłyszeli przesłanie Ewangelii i udali się następnie w jej poszukiwaniu. Abraham również otrzymał Ewangelie wiary bezpośrednio od Pana, tak jak Mojżesz i wszyscy inni ojcowie wiary. Oni nie słyszeli głoszenia Ewangelii przez usta ludzkich posłańców, poprzez traktaty albo wierzących kolegów z pracy, ale przez objawienie Boże.

Apostoł Paweł opisał to w następujący sposób: „*Ale gdy się Bogu...upodobało, objawić mi Syna swego*” (Galacjan 1, 15-16).

Możemy powiedzieć: wiara Abła powstała dzięki temu, że Bogu spodobało się objawić mu Jezusa i Jego Ewangelie. , przez co Abel stał się pierwszym nowo narodzonym człowiekiem, jeśli pozostawimy Adama i Ewę , o których nie wiemy tego dobrze. Kain nie miał tej łaski. Był upadłym, nienarodzonym na nowo człowiekiem, w którym nie zamieszkał Duch Święty. On był religijny, ponieważ jego rodzice również opowiedzieli mu o swoich spotkaniach z Bogiem. Nie był więc ateistą, lecz jak brat otrzymał nabożeństwo. Posłuchajmy, co Biblia mówi o Kainie. Jan pisze: „*Albowiem to jest zwiastowanie, które słyszeliście od początku, że mamy się wzajemnie miłować. Nie jak Kain, który wywodził się od złego i zabił brata swego. A dlaczego to zrobił? Ponieważ uczynki jego były złe, a uczynki brata jego sprawiedliwe*” (1 Jana 3, 11-12).

Kain był od złego

Kain był zły. Nie narodził się na nowo, nie miał nowego serca-tylko stare, grzeszne, pełne złych myśli. morderstwa, cudzołóstwa-nierząd...(Ew. Mateusza 15, 19). Tacy ludzie chodzą wprawdzie do

Kościół i ofiarowują dary ale nie mają żywej wiary. Ich nabożeństwo jest tylko zewnętrzne. Abel miał w sercu Jezusa i Jego śmierć dającą pojednawczą radość przed oczyma, gdy składał ofiarę. On pilnie chciał złożyć ofiarę, która tej myśli odpowiadała. Ponieważ już nauczył się od rodziców „...*bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia*” (Hebrajczyków 9,22). Abel widział swoje przewinienia, rozpoznał swoje grzechy i winę, zrozumiał też, że bez zastępcy nie może wydostać się ze swojego potępienia. Potrzebował kogoś, kto poniósłby jego grzech i przyjął za niego karę. Dlatego zabił czystego baranka, w posłuszeństwie późniejszemu aktu zbawczemu i pojednaniu przez ofiarę, jako cień Jezusa. Jego dusza odpoczywała w wierze w Jezusa, i wiedział, że w Nim są odpuszczone jego grzechy, zaś powrotna droga do Boga jest wolna.

U Kaina nie było takiej skruchy. Nie widział swojego grzechu, dlatego nie myślał o potrzebie ofiary krwi. Chciał tylko przynieść ofiarę uznania i wdzięczności z religijności-ale nie taką, która miałaby związek z rozlewem krwi i śmiercią. Nie miał poczucia Bożego zbawienia. Dlatego jego ofiary w podwójnym znaczeniu nie były żywe, ale martwe. W martwej wierze świętował martwe uczynki i martwe nabożeństwo!. To się Bogu nie podobało. To nie oddawało czci Jego Synowi Jezusowi Chrystusowi i nie wskazywało na chwałę zbawienia.

W naszym kraju są miliony ludzi, którzy mówią, że są chrześcijanami, ale nie wierzą. Są wprawdzie ogromnie dumni ze swoich wartości etycznych i swego człowieczeństwa. Tak, składają ofiary, podobne do Kaina, ale gardzą Jezusem ukrzyżowanym. Więcej jeszcze, oni prześladują i Jego „i należących do Niego. Nienawidzą narodzonych na nowo, nazywają ich fundamentalistami i zagrożeniem dla pokoju na świecie. Wszystkie religie są uznawanie, ale nie ta o Nazarejczyku. Dlaczego tak jest?

Ciało prześladuje Ducha

Tak jest dlatego, ponieważ ciało zbuntowało się przeciwko Duchowi (Galacjan 5, 17). Natomiast już po wypędzeniu z raju rozpoczęła się ta wojna: Kain, człowiek cielesny, pożył przeciwko człowiekowi-Abłowi, narodzonym z Ducha i to, pomimo , że byli rodzonymi braćmi. Ta wrogość nie powstała dopiero, gdy Bóg uznał ofiarę Abła. Było to już wcześniej w sercu Kaina. Przez to morderstwo stało się tylko całkiem oczywiste i ujawniło się.

Jeśli będziemy czytać Biblię stąd dalej, wtedy zobaczymy, jak ten podział trwa dalej w historii ludzkości. Wiemy o dwóch synach Abrahama, Ismaelu i Izaaku. Jeden był, jak mówi Pismo Święte (Galacjan 4, 23), „*według ciała się urodził*”. Do tego Paweł mówi: „*Wy zaś bracia, podobnie jak Izak, dziećmi obietnicy jesteście. Lecz jak kiedyś ten, który się według ciała urodził, prześladował urodzonego według Ducha, tak i teraz*” (Galacjan 4, 28-29). W następnym pokoleniu znów była para braci, Jakuba i Ezawa. Już w łonie matki jeden drugiego pchał w mocny sposób. Rebeka zapytała Pana, co to znaczy. Boża odpowiedź brzmiała: „*Dwa narody są w łonie twoim i dwa ludy wywiodą się z żywota twego. Jeden naród będzie miał przewagę nad drugim. Starszy będzie służył młodszemu*” (1 Mojżeszowa 25, 23).

Z Boskiej perspektywy aż do dnia dzisiejszego są tylko dwa narody. Jeden jest narodzony z ciała, a drugi narodzony z Ducha. Wszystkie inne podziały ludzkie, dla boga są bez znaczenia. On nie jest zainteresowany kolorem skóry i językami, lub czy jesteście mężczyzną czy kobietą, czy jesteś wykształcony, czy niewykształcony, z jakiej kultury pochodzicie. Jedyne, co widzi, to dwa narody: ludzi wierzących i ludzi którzy jak Kain są źli-nienarodzeni na nowo. Również Zbawiciel wskazuje na te dwa narody, kiedy mówi: „*To co się narodziło z ciała, ciałem jest, a co się narodziło z Ducha, duchem jest*” (Ew. Jana 3,6). W tym kontekście Jego tak poważne słowa brzmią: „*Jeśli się kto nie narodzi na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego!*” (werset 3). „*Kain, musisz narodzić się na nowo jak twój brat Abel, inaczej nie będziesz mógł wrócić do Boga twoich rodziców!*” Dotyczy **to każdego człowieka-tu,,teraz, i dzisiaj.**

Jeśli nie zabiegasz o odnowienie serca, powstanie w tobie zło, i będzie nad tobą panował grzech. Również nowonarodzeni grzeszą, ale grzech już nad nimi nie panuje. Przez wiarę w Chrystusa pokonują zło w Jego łasce. Kain nie narodził się na nowo. Nie nawrócił się do Pana w pokorze i pokucie, więc nie miał żadnej siły, aby panować nad swymi pokusami. Dlatego był zawistny i zazdrosny, i to zło nadało taki bieg jego nienarodzonemu sercu. Popęcił pierwsze morderstwo w historii ludzkości i wiele milionów ludzi nadal ma za tym podążać?

Przyjdź, idź drogą Abła i ofiaruj Bogu przez wiarę ofiarną śmierć Chrystusa, abyś z tej łaski mógł na zawsze być przed nim sprawiedliwy. Amen!